

Dosarul nr. 2ra-1207/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. V. Martînenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. B. Bîrcă, O. Cojocaru, St. Iorgov)

ÎNCHEIERE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Arkhypova Liudmyla,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Arkhypova Liudmyla împotriva Școlii Sportive Specializate de Atletism cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă pe un termen nedeterminat, anularea ordinului de eliberare din funcție, achitarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, compensarea salariului neachitat pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2017, Arkhypova Liudmila, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Școlii Sportive Specializate de Atletism cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă pe un termen nedeterminat, anularea ordinului de eliberare din funcție, achitarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, compensarea salariului neachitat pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în baza contractului individual de muncă nr. 5 din 01 septembrie 2016 a fost angajată în funcție de profesor-antrenor în cadrul Școlii Sportive Specializate de Atletism.

Reclamanta a menționat că, conform pct. 4 lit. b) din contract, acesta, a fost încheiat pentru o perioadă de 1 an calendaristic de la 01 septembrie 2016 până la 01 septembrie 2017.

Prin ordinul nr. 7 din 01 septembrie 2017, care i-a fost adus la cunoștință la data de 10 octombrie 2017, a fost eliberată din funcția deținută, fără a se ține cont însă că ea în acea perioadă se afla în concediul medical.

A indicat reclamanta că, clauza contractuală care se referă la termenul determinat al contractului, urmează a fi declarată ilegală și nulă, deoarece este contrară prevederilor art. 54 Codul muncii, iar pe cale de consecință urmează a fi considerat că contractul a fost încheiat pe o perioadă nedeterminată.

Reclamanta a invocat asupra încălcării admise de pârât în partea ce ține de neindicarea în ordinul de eliberare din funcție a temeiului legal de încetare a raporturilor de muncă.

A solicitat reclamanta constatarea existenței raporturilor de muncă pe un termen nedeterminat, anularea ordinului nr. 7 din 01 septembrie 2017 cu privire la personal și a ordinului nr. 10 din 20 noiembrie 2017 cu privire la modificarea și completarea ordinului nr. 7 din 01 septembrie 2017, restabilirea în funcția anterior deținută, compensarea salariului mediu neachitat pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 200 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta a depus o cerere de concretizare și de modificare a pretențiilor, solicitând obligarea pârâtului la compensarea salariului neachitat pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci în mărime de 46 173,41 de lei și obligarea pârâtului la achitarea unei compensații în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de 20 000 de lei.

Prin hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Arkhypova Liudmyla împotriva Școlii Sportive Specializate de Atletism cu privire la constatarea existenței raporturilor de muncă pe un termen nedeterminat, anularea ordinului de eliberare din funcție, achitarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă, compensarea salariului neachitat pentru perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Arkhypova Liudmyla și s-a menținut hotărârea din 14 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a apreciat și menționat faptul că, raporturile de muncă pe o perioadă determinată prevăzute în contractul nr. 5 din 01 septembrie 2016, au fost stabilite în conformitate cu cadrul legal, respectiv, în baza acordului ambelor părți. Or, Școala Sportivă Specializată de Atletism, prin ordinul nr. 4 din 14 august 2017 a preavizat apelanta cu 14 zile înainte despre faptul că, va fi eliberată din funcție la data de 01 septembrie 2017, indicând temeiul juridic de încetare a raporturilor de muncă, înlăturând astfel și omisiunea stabilită de către Inspectoratul de Stat al Muncii la 23 octombrie 2017 prin scrisoarea nr. A-1298/17 din 23 octombrie 2017.

Instanța de apel a remarcat faptul că, prima instanță corect a menționat că, cerința apelantei de restabilire la locul de muncă, prin prisma art. 89 alin. (1) Codul muncii, este una nefondată, ținând cont că raporturile de muncă au încetat pe motivul expirării termenului pentru care a fost încheiat contractul individual de muncă, circumstanță care nu poate fi interpretată drept transfer sau eliberarea ilegală de la locul de muncă.

La 09 aprilie 2019, Arkhypova Liudmyla a declarat recurs împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța nu a aplicat corect legislația și nu a interpretat corect normele de drept material și procedural.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 08 noiembrie 2018, iar Arkhypova Liudmyla a declarat recurs la 09 aprilie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate participanților la proces la 15 februarie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d. 181), dovada că aceasta a fost recepționată de recurentă și la ce dată la materialele cauzei nu este anexată. Astfel, recursul declarat la 09 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Arkhypova Liudmyla, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Arkhypova Liudmyla, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Arkhypova Liudmyla.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Arkhypova Liudmyla împotriva deciziei din 08 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat